

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci žalobcu **JUDr. Z. A.**, bytom K., adresa na doručovanie N., *zastúpeného JUDr. P. J., advokátom, so sídlom M.*, proti žalovanej **Slovenskej advokátskej komore**, so sídlom v Bratislave, Kolárska 4, *zastúpenej JUDr. E. B., advokátkou, so sídlom T.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej o vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/217/2009-43 z 03. decembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/217/2009-43 z 03. decembra 2010 **potvrďuje** .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutie žalovanej č. 2612/09 z 03. augusta 2009. Týmto rozhodnutím žalovaná rozhodla o vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu

advokátov Slovenskej advokátskej komory (ďalej aj „SAK“) podľa § 7 ods. 1 písm. h/ zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) pre nesplnenie podmienok výkonu advokácie podľa § 3 ods. 1 písm. i/ a § 27 zákona o advokácii z dôvodu, že žalobca nepredložil poistnú zmluvu a ani nezaplatil poistné v lehote do vydania napadnutého rozhodnutia.

Svoje rozhodnutie ustanoveniami § 244 ods. 1 OSP a § 7 ods. 1, § 11, § 75 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 28 ods. 1 organizačného poriadku Slovenskej advokátskej komory, keď nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu, že žalovaná svojim postupom porušila jeho práva, pretože mu neumožnil osobne sa vyjadriť k dôvodom rozhodnutia v súlade s ustanovením § 28 ods. 1 zákona o advokácii.

Krajský súd mal z obsahu administratívneho spisu zrejmé, že v čase písomnej komunikácie žalovanej so žalobcom a v čase konania zasadnutia Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory (ďalej aj „PSAK“), na ktoré bol žalobca predvolaný, sa tento nezdržoval v mieste výkonu advokácie ani v mieste ohláseného pobytu. Podľa vyjadrenia pracovníčky jeho advokátskej kancelárie sa žalobca v čase zasadnutia PSAK zdržiaval na rokovaní v zahraničí, jeho neúčast' na zasadnutí ospravedlnila s tým, že po návrate žalobcu zo zahraničia, a to najneskôr do konca augusta 2009 bude príspevok na poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom advokácie uhradený.

Z uvedeného vyplýva, že žalovaný oznámením termínu a obsahu rokovania predsedníctva SAK žalobcovi umožnil, aby sa osobne zúčastnil rokovania o jeho vyškrtnutí zo zoznamu advokátov pre nesplnenie podmienok podľa § 7 ods. 1 písm. h/ zákona o advokácii.

Žalobca nepreukázal, že by o pozvaní na predmetné zasadnutie nevedel, prípadne, že by mu nebol známy jeho obsah, a že by mu teda žalovaný neumožnil sa ho zúčastniť. Zároveň žalobca nepožiadaval žalovaného o preloženie zasadnutia na iný pre neho vhodnejší termín a nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci, že sa zasadnutia nemohol z objektívnych alebo subjektívnych dôvodov zúčastniť.

O trovách konania krajský súd rozhodol s prihliadnutím na ustanovenia § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, keď žalovaná na náhradu nemá zákonný nárok.

Žalobca napadol rozsudok krajského súdu v zákonnej lehote podaným odvolaním z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a písm. f/ OSP.

S poukazom na ustanovenie § 28 ods. 1 organizačného poriadku SAK bol toho názoru, že prvostupňový správny súd mal vyhovieť jeho žalobe a rozhodnutie žalovanej, ktoré bolo

napadnuté, mal zrušiť. Z podaného návrhu, ale i z korešpondencie je podľa žalobcu zrejmé, že sa dlhodobo zdržiaval v zahraničí a nemal možnosť na jednej strane vykonať úhradu poplatkov na činnosť advokátskej komory, ako aj poistného a príspevok do sociálneho fondu, pričom riadne uistil SAK, že svoje podlžnosti ihneď po návrate zo zahraničia vyrovná. Nakoniec tak aj učinil a svoj dlh riadne vyrovnal, o čom jeho právny zástupca v prílohe svojho podania zo dňa 10. februára 2010 predložil aj prevodné príkazy, ktorými uhradil predpísané sumy pre SAK.

Ďalej poukazoval na to, že dňa 24. júna 2009 mu bola doručená pozvánka z 18. júna 2009 na zasadnutie PSAK, ktoré sa malo konať 03. júla 2009 v Bratislave a v ktorom bol zároveň vyzvaný na predloženie dokladov o úhrade poistného za rok 2009 alebo iných materiálov, ktoré považuje v súvislosti s poistením za rok 2009 za dôležité. Dňa 29. júna 2009 písomne prostredníctvom svojej zamestnankyne a následne aj sám písomne 30. júna 2009 ospravedlnil svoju neúčast' na zasadnutí PSAK z dôvodu dlhodobého pobytu v zahraničí, ktoré nebolo možné prerušiť, čo vysvetlil v žiadosti o ospravedlnenie. Cez to všetko žalovaný nepreložil rozhodovanie o jeho vyčiarknutí na iný vhodný termín, ktorého by sa mohol zúčastniť a v jeho neprítomnosti rozhodol o jeho vyčiarknutí zo zoznamu advokátov.

Teda podľa žalobcu žalovaná rozhodla o jeho vyčiarknutí zo zoznamu advokátov bez toho, aby mu umožnil osobne sa vyjadriť, cez to všetko, že žalovaný správnosť svojej evidencie platieb v svojej písomnej korešpondencii spochybňuje. Uviedol, že ešte v čase jeho prítomnosti sa snažil doručiť a vyplatiť poplatky pre advokátsku komoru, avšak finančné prostriedky do Č., a. s. sa mu vrátili ako nedoručiteľné. V konečnom dôsledku svoj dlh riadne vyrovnal.

Poukázal i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/316/2008 z 08. júla 2009, týkajúce sa znemožnenia realizácie procesných práv účastníka v súdnom konaní, ktoré malo byť analogicky použité aj pri postupe SAK pri rozhodovaní o jeho vylúčení.

Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, aby jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovel. Náhradu trov konania si neuplatnil.

Žalovaná v písomnom vyjadrení na odvolanie považovala odvolanie žalobcu za nedôvodné.

Zdôraznila, že každý advokát pri výkone advokácie musí byť poistený pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom advokácie. Poistiť sa môže alebo na základe samostatnej poistnej zmluvy, ktorú uzatvára ako samostatná osoba s príslušnou poisťovňou

alebo sa môže poistiť v rámci hromadnej poistnej zmluvy, ktorú uzatvára Slovenská advokátska komora v prospech advokátov zapísaných do zoznamu advokátov vedených SAK.

S poukazom na ustanovenie § 27 ods. 1 a ods. 3 a § 29 ods. 1 zákona o advokácii a uznesenie PSAK č. 7/14/2007 z 09. novembra 2007 uverejnené vo Vestníku Slovenskej advokátskej komory – čiastka 10 dňa 10. decembra 2007 uviedla, že Kancelária SAK zistila, že ku dňu 25. marca 2009 nemá vykázanú platbu žalobcu na poistné, ktoré malo byť poukázané do 31. januára 2009, pokiaľ sa advokát nepoistil samostatnou zmluvou. V súlade so zákonom o advokácii a Vestníkom, kancelária SAK písomne vyzvala listom zo dňa 25. marca 2009 žalobcu na preukázanie existencie samostatnej poistnej zmluvy v lehote 30 dni a zároveň mu dala možnosť bezodkladne uhradiť platbu vo výške 53,11 eur titulom poistenia výkonu povolania na účet SAK, ktorého číslo bolo v liste uvedené, čím by bol žalobca poistený v rámci hromadnej poistnej zmluvy.

Poukázala na to, že krajský súd zistil a nepopiera to ani žalobca, že samostatnú poistnú zmluvu žalobca nepredložil a poistenie výkonu povolania v rámci hromadnej poistnej zmluvy neuhradil v lehote určenej Vestníkom a ani bezodkladne po písomnej výzve kancelárie SAK a úhradu poistného vykonal až 06. októbra 2009, teda v čase, keď už rozhodnutie PSAK bolo právoplatné (dňom 09. septembra 2009).

Z vyššie uvedeného je podľa žalovanej preukázané, že žalobca nebol v čase rozhodovania PSAK poistený pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom advokácie, a preto rozhodnutie PSAK, ktoré malo obligatórnu povinnosť žalobcu zo zoznamu advokátov vyčiarknuť, bolo zákonné.

K výhradám žalobcu, že PSAK rozhodovanie o jeho vyčiarknutí neodložilo a on sa osobne nemohol vyjadriť, žalovaná uviedla, že ustanovenie § 28 ods. 1 Organizačného poriadku SAK ukladá PSAK povinnosť umožniť advokátovi osobne sa vyjadriť, neukladá mu však povinnosť nekonať do tej doby, kým sa advokát osobne nevyjadrí. Neodloženie rozhodovania o vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu advokátov z dôvodu uvedeného v § 7 ods. 1 písm. h/ zákona o advokácii nie je podľa žalovanej vadou, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia PSAK.

Podľa žalovanej nič nebránilo žalobcovi, aby vo svojej neprítomnosti dal pokyn svojej asistentke na vykonanie úhrady poistného na účet SAK, ktorý v liste zo dňa 25. marca 2009 bol uvedený, prípadne dal takýto pokyn svojmu zástupcovi, ktorého si pre prípad dlhodobej neprítomnosti bol povinný podľa § 17 zákona o advokácii ustanoviť.

Žiadna iná okolnosť, ako uhradenie poistného na účet SAK v rámci hromadnej poistnej zmluvy alebo predloženie samostatnej poistnej zmluvy, nemohla vyvolať iné rozhodnutie PSAK ako vyčiarknutie zo zoznamu advokátov podľa § 7 ods. 1 písm. h/ zákona

o advokácii. Iba zaplatenie poistného v rámci hromadnej poistnej zmluvy alebo predloženie samostatnej poistnej zmluvy mohlo viesť k tomu, že by PSAK o vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu advokátov nemuselo rozhodnúť.

S poukazom nato, že rozhodnutie a postup Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory boli v súlade so zákonom, navrhla žalovaná napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Predmetom súdneho preskúmovacieho konania podľa druhej hlavy piatej časti OSP je v danej veci rozhodnutie predsedníctva SAK o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov podľa § 7 ods. 1 písm. h/ zákona o advokácii, podľa ktorého *komora vyčiarkne zo zoznamu advokátov toho, kto bol zapísaný do zoznamu advokátov a nespĺňal podmienky na zápis do zoznamu advokátov.*

Rozhodnutie komory o nezapísaní fyzickej osoby do zoznamu advokátov, o pozastavení výkonu advokácie advokátovi a o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov okrem vyčiarknutia podľa § 7 ods. 1 písm. e/ musí byť odôvodnené a je preskúmateľné súdom (§ 11 zákona o advokácii).

Obsahom predloženého spisového materiálu, ako aj výsledkami doterajšieho priebehu konania bolo nesporne preukázané, že žalobca bol dňa 02. februára 1998 zapísaný do zoznamu advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou.

Podľa § 27 ods. 1 zákona o advokácii advokát je povinný pri zápise do zoznamu advokátov a kedykoľvek na písomnú výzvu komory do 30 dní preukázať komore samostatnú poistnú zmluvu o poistení svojej zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom advokácie. Poistenie musí trvať počas celého času výkonu advokácie. Ak advokát vykonáva advokáciu

ako spoločník spoločnosti podľa tohto zákona, povinnosť podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje iba na túto spoločnosť.

V konaní nebolo sporné, že žalobca včas nepreukázal splnenie zákonom danej povinnosti uvedenej v citovanom zákonom ustanovení na rok 2009. V tomto smere spochybňovanie evidencie žalovanej ako aj obavy žalobcu o úspešnosti platieb zo zahraničia sú bez právneho významu.

V podstate jedinou zásadnou námietkou žalobcu v súdnom konaní bolo, že sa nemohol pred rozhodnutím žalovaného osobne vyjadriť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku považujúc aj jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné.

Podľa názoru najvyššieho súdu sa krajský súd náležite vypořiadal so žalobcovou námietkou týkajúcej sa nemožnosti „*osobne sa vyjadriť vo veci*“. Táto námietka nebola spôsobilá spochybniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, pretože nebolo sporné, že žalobca možnosť vyjadriť sa k veci, predložiť dôkazy a brániť sa v lehote, ktorú určil správny orgán, a to do 03. júla 2009 ani do rozhodnutia vo veci 03. augusta 2009, mal.

Najvyšší súd ďalej konštatuje, že žalobca bol o tom, že sa má 03. júla 2008 uskutočniť zasadnutie PSAK za účelom prejednávania jeho veci dostatočne vopred informovaný, no napriek tomu sa konania nezúčastnil a hoci svoju neúčasť ospravedlnil, o odročenie jednania nežiadal ani na svojej osobnej účasti netrval.

Vychádzajúc z obsahu spisového materiálu najvyšší súd k námietke žalobcu, že sa nemohol pred rozhodnutím žalovaného osobne vyjadriť, najvyšší súd dodáva, že ak tak žalobca mienil urobiť, na predvolanie žalovaného na ústne prejednanie veci nesporne oznámiť, kedy je možné počítat' s jeho osobnou účasťou. Žiaden konkrétny dôvod, prečo si svoju povinnosť voči SAK riadne a včas nesplnil a aké konkrétne dôvody mu bránia zúčastniť prejednávania veci žalobca však neuviedol ani nezdokladoval. V tomto smere tvrdenie žalobcu, že je v zahraničí viazaný dlhodobým liečebným pobytom a jednaním so spoločnosťou H., so sídlom v Chame, Švajčiarsko, ktorý „nebolo možné prerušiť“ (*pol*

roka?), bez predloženia akýchkoľvek dokladov je nedostatočné a javí sa byť účelové, rovnako ako tvrdenie žalobcu, že zo zahraničia nemal možnosť poistné uhradiť. Ani z listov z 29. júna 2009, ako aj z 30. júna 2009 doručených žalovanému nevyplýva, že by žalobca žiadal o odročenie zasadnutia PSAK na iný termín, žalobca iba ospravedlnil svoju neúčast' s tým, že poistenie zodpovednosti za škodu uhradí po svojom návrate zo zahraničia, čo možno predpokladať do konca mesiaca augusta 2009. Zo žiadneho listu žalobcu ani pracovníčky jeho kancelárie nevyplýva, že by žalobca trval svojej osobnej účasti na zasadnutí PSAK, žalobca iba požiadal o predĺženie lehoty na vykonanie platieb. Ani samotná korešpondencia žalobcu zo zahraničia nepreukazuje, že by si svoju povinnosť podľa § 27 ods. 1 zákona o advokácii nemohol riadne splniť ešte v čase do rozhodnutia žalovaného.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu možnosť vyjadriť sa k veci v zmysle § 28 ods. 1 organizačného poriadku Slovenskej advokátskej komory, podľa ktorého *predstavenstvo umožní advokátovi sa osobne vyjadriť k dôvodom, pre ktoré rozhoduje o jeho vyškrtnutí zo zoznamu vedeného komorou alebo o pozastavení výkonu povolania a o tejto možnosti ho vhodným spôsobom upovedomí*, bola žalobcovi jednoznačne poskytnutá.

V tomto smere možno prisvedčiť vyjadreniu žalovanej, ktoré bolo žalobcovi aj doručené, že citované ustanovenie organizačného poriadku neukladá povinnosť nekonať do tej doby, kým sa advokát osobne nevyjadri. Neodloženie rozhodovania o vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu advokátov, navyše ak žalobca sa svojej osobnej účasti netrval, ani najvyšší súd nepovažuje za takú vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia PSAK.

Na žalobcove námietky vznesené v žalobe i v odvolaní najvyšší súd záverom k ustanoveniu § 28 ods. 1 organizačného poriadku Slovenskej advokátskej komory poukazuje na to, že každý demokratický štát ochranu subjektívnych práv len ponúka, ale nevnučuje, a že „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To plne platí aj pri uplatňovaní zákonných práv v administratívnom konaní.

Obsahom administratívneho spisu bolo podľa názoru najvyššieho súdu nesporne preukázané, že žalobca v danej veci nepostupoval s plnou starostlivosťou k plneniu si zákonných povinností advokáta.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a z týchto dôvodov napadnutý rozsudok podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, žalobcovi preto, že nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanej preto, že jej náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u ě n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 24. novembra 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

P. Slezáková